

พิธีปลงศพคุณพ่อโยแซฟ วิโรจน์ สมหมาย

พิธีปลงศพคุณพ่อโยแซฟ วิโรจน์ สมหมาย วันที่ 12 มกราคม 2022

ณ อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธินิรมล จันทบุรี

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1401 วันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม 2565/2022

สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา
ยอห์น 2:1-12

“แม่ครับ แม่ต้องการอะไรจากลูก เวลาของลูกยังมาไม่ถึง”

ในสมัยนั้น พระเยซูเจ้าและแม่พระได้มีชีวิตอยู่กับชาวกาลิลี ได้ร่วมวัฒนธรรมงานแต่งงาน และการทานเลี้ยงของชาวกาลิลี และด้วยใจที่อ่อนโยนและใส่ใจแบบแม่ แม่พระก็ได้รับความรู้สึกที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าภาพที่จะขายหน้า เพราะเครื่องดื่มไม่พอสำหรับแขกที่มาในงานเลี้ยง พระเยซูเจ้าที่ทรงอยู่ที่นั่นด้วย ก็ร่วมมือกับหัวใจที่อ่อนโยนของแม่พระ และได้ทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น .. ในปัจจุบัน พระเยซูเจ้าและแม่พระก็ทรงอยู่กับเราในวัฒนธรรมไทยๆ ในชีวิตครอบครัว และในชีวิตการทำงาน ที่มีทั้งความสุข ความเหน็ดเหนื่อย ความขาดแคลนฯ พระองค์ทรงรอคอย รอคอย และรอคอย ให้เราเปิดใจ ให้เวลา เพื่อรับรู้และสัมผัสว่าพระองค์ทรงเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันของเราด้วยเช่นกัน...

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันจันทร์ที่ 17 ม.ค.22	ระลึกถึง น.อันตน เจ้าอธิการ
วันพฤหัสบดีที่ 20 ม.ค.22	ระลึกถึง น.ฟาเบียนพระสันตะปาปา และมรณสักขี น.เซบาสเตียน มรณสักขี
วันศุกร์ที่ 21 ม.ค.22	ระลึกถึง น.อักแนส พรหมจารีและมรณสักขี
วันเสาร์ที่ 22 ม.ค.22	ระลึกถึง น.วินเซนต์ สังฆานุกร และมรณสักขี
วันอาทิตย์ที่ 23 ม.ค.22	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลธรรมดา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 1 สัตว์ นกและแมลง

ตั๊กแตน (Grasshopper, Locust) เป็นสัตว์ปีกชนิดหนึ่งที่น่าภัยพิบัติมาสู่อียิปต์ เนื่องจากฟาโรห์ ทรงมีน้ำพระทัยแข็งกระด้าง ไม่ทรงฟังพระวจนะ ตั๊กแตนในพระหัตถ์ของพระกุมารใช้เป็นสัญลักษณ์ของการที่ชนชาติต่างๆ กลับใจมานับศาสนาคริสต์ โดยมีที่มาจาก"สุภาษิต" 30 : 28 ว่า "เหล่าตั๊กแตนไม่มีกษัตริย์ แต่ยังเดินไปเป็นขบวน" ข้อความนี้ตีความได้ว่า แต่เดิมชนชาติต่างๆ มิได้มีพระคริสต์เป็นกษัตริย์ของพวกเขา เล่ากันว่า นักบุญจอห์น แบปติสต์กินตั๊กแตนเป็นอาหาร

ข้อคิดสะกิดใจ

แก้ง

แก้งตามอดเสียบ้างในบางครั้ง
แก้งหูหนวกเสียบ้างช่วงปะไร
แก้งเป็นไปเสียบ้างในบางที
ปิดหูปากให้สนิทและปิดตา

เพื่อระวังจิตใจไม่หวั่นไหว
ดีกว่าไปฟังทุกเรื่องเปลืองเวลา
ย่อมจะดีกว่าพูดบ่นเหมือนคนบ้า
เพื่อป้องกันปัญหามากวนใจ

พิธีปลงศพคุณพ่อโยแซฟ วิโรจน์ สมหมาย

ขอคำภาวนาอุทิศแด่ คุณพ่อโยแซฟ วิโรจน์ สมหมาย พระสงฆ์สังฆมณฑลจันทบุรี
สู่การพักผ่อนตลอดนิรันดร์ในพระเจ้า

ประกาศวัดบางแสน

*** แจ้งให้ทราบ

1. วันเสาร์ที่ 15 มกราคม ไม่มีมิสซา 19.30 น.
วันเสาร์ที่ 22 มกราคม ไม่มีมิสซา 19.30 น.
(มีมิสซาพิธีสมรส เวลา 14.00 น.)
2. วันอาทิตย์ มีมิสซาตามเวลาปกติ

อาทิตย์วนคิด

เพราะคนที่ขอจึงได้รับ คนที่แสวงหาจึงพบ

การภาวนาด้วยความ پاکเพียรอย่างสม่ำเสมอแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า บิดาในโลกนี้ยังรู้จักให้ของดีแก่ลูก พระบิดาบนสวรรค์ผู้ดีพร้อมของเราจะให้ของที่ดีกว่าหรือดีที่สุดสำหรับเราอย่างแน่นอน และของประทานนั้นก็คือ “พระจิตเจ้า” พร้อมกับผลแห่งพระพรของพระองค์ อันได้แก่ ความรัก ความชื่นชม ความสงบ ความอดทน ความเมตตา ความใจดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน และการรู้จักควบคุมตนเอง (กท 5:22-23) แต่เราต้องวอนขอ เพราะคนที่ขอจึงได้รับ คนที่แสวงหาจึงพบ

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

ยน 2:1-12

สามวันต่อมา มีงานมงคลสมรสที่หมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในงานนั้น พระเยซูเจ้าทรงได้รับเชิญพร้อมกับบรรดาศิษย์มาในงานนั้นด้วย เมื่อเหล้าองุ่นหมด พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงมาทูลพระองค์ว่า "เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว" พระเยซูเจ้าตรัสว่า "แม่ครับ แม่ต้องการอะไรจากลูก เวลาของลูกยังไม่ถึง" พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงกล่าวแก่บรรดาผู้รับใช้ว่า "เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด" ที่นั้นมีโองห์หินตั้งอยู่หกใบ เพื่อใช้ชำระตนตามธรรมเนียมของชาวยิว แต่ละใบจุน้ำได้ประมาณหนึ่งร้อยลิตร พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาผู้รับใช้ว่า "จงตักน้ำใส่โองห์ให้เต็ม" เขาก็ตักน้ำใส่จนเต็มถึงขอบ แล้วพระองค์ทรงสั่งเขาอีกว่า "จงตักไปให้ผู้จัดงานเลี้ยงเถิด" เขาก็ตักไปให้ ผู้จัดงานเลี้ยงได้ชิมน้ำที่เปลี่ยนเป็นเหล้าองุ่นแล้ว ไม่รู้ว่าเหล้านี้มาจากไหน แต่ผู้รับใช้ที่ตักน้ำรู้ดี ผู้จัดงานเลี้ยงจึงเรียกเจ้าบ่าวมาพูดว่า "ใครๆ เขานำเหล้าองุ่นอย่างดีมาให้ก่อน เมื่อบรรดาแขกดื่มมากแล้ว จึงนำเหล้าองุ่นอย่างรองมาให้แต่ท่านเก็บเหล้าอย่างดีไว้จนถึงบัดนี้"

พระเยซูเจ้าทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรกนี้ที่หมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลี พระองค์ทรงแสดงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ และบรรดาศิษย์เชื่อในพระองค์ หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จไปเมืองคาเปอร์นาอุมพร้อมกับพระมารดา พระประยูรญาติและบรรดาศิษย์ ทุกคนพำนักอยู่ที่นั่นเพียงสองสามวัน

ข้อคิด

ในสมัยนั้น พระเยซูเจ้าและแม่พระได้มามีชีวิตอยู่กับชาวกาลิลี ได้ร่วมวัฒนธรรมงานแต่งงาน และการทานเลี้ยงของชาวกาลิลี และด้วยใจที่อ่อนโยนและใส่ใจแบบแม่ แม่พระก็ได้รับรู้ความรู้สึกที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าภาพที่จะขายหน้า เพราะเครื่องดื่มไม่พอสำหรับแขกที่มาในงานเลี้ยง พระเยซูเจ้าที่ทรงอยู่ที่นั่นด้วย ก็ร่วมมือกับหัวใจที่อ่อนโยนของแม่พระ และได้ทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น ..ในปัจจุบัน พระเยซูเจ้าและแม่พระก็ทรงอยู่กับเราในวัฒนธรรมไทยๆ ในชีวิตครอบครัว และในชีวิตการทำงาน ที่มีทั้งความสุข ความเหน็ดเหนื่อย ความขาดแคลนฯ พระองค์ทรงรอคอย รอคอย และรอคอย ให้เราเปิดใจ ให้เวลา เพื่อรับรู้และสัมผัสว่าพระองค์ทรงเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันของเราด้วยเช่นกัน...

ขอให้พี่น้องอ่านบทพระวรสารของวันนี้ อย่างตั้งใจ อ่านซ้ำ ๆ
รำพึงถึงเรื่องราว และบทบาทของแม่พระ (ตาม ข้อคิด ก็ได้)
และภาวนา (จากใจ หรือสายประคำ) ขอพรจากแม่พระเพื่อพี่น้อง - เพื่อครอบครัว และพระศาสนจักร

..... เจ้าวัด

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

19 ข้อคิดให้กำลังใจตัวเอง

อ่านกี่ครั้งก็ไม่เบื่อ!

1. อย่างกลัว การเริ่มต้นใหม่ และอย่าแคร์สายตาใคร ตราบใดที่เราอย่งหาใจ
2. คนอื่นไม่ให้โอกาสเรา ยังไม่น่าเศร้าเท่ากับเราไม่ให้โอกาสตัวเอง
3. กระจกไม่เคยดูถูกใคร มีแต่คนที่ไม่มีกำลังใจที่ดูถูกตัวเอง
4. คนฉลาดไม่ใช่ผู้ที่ชนะการโต้แย้ง แต่คนฉลาด คือผู้ที่ออกห่างจากการโต้แย้งตั้งแต่เริ่มต้น
5. คนที่ใช้ชีวิตคุ้มค่า คือ คนที่ได้ทำ ในสิ่งที่อยากทำ ไม่ใช่เพราะได้ทำในสิ่งที่คนอื่นอยากให้เราทำ
6. อย่าเป็นคนเก่งที่แล้งน้ำใจ แต่จงเป็นคนธรรมดาทั่วไปที่มีน้ำใจ และไม่เห็นแก่ตัว
7. มองปัญหาให้เหมือนกับเม็ดทราย ถึงจะเยอะมากมาย แต่เม็ดทรายก็เล็กนิดเดียว
8. ใครจะดูถูกเราก็ปล่อยให้เค้าดูถูกไป แต่จงท่องให้ขึ้นใจว่าเราจะไม่ดูถูกตัวเอง
9. ไม่มีใครเกิดมาไร้ค่า แม้แต่คนที่สุดท้ายยังฉลาดในบางเรื่อง และคนฉลาดที่สุด ก็ยังโง่ในหลายเรื่อง ..
10. ไม่มีอะไรเสียเวลาไปมากกว่า การคิดที่จะย้อนกลับไปแก้ไขอดีต
11. ไม่เคยมีอะไรช้าเกินไป ที่จะทำให้สิ่งที่ตนฝัน ..
12. คนที่ไม่เคยหิว ย่อมไม่ซาบซึ้งรสของความอิ่ม
13. ความสำเร็จที่ผ่านความล้มเหลว ย่อมหอมหวานกว่าเดิม ..
14. อันตรายที่สุดของชีวิตคนเราคือ การคาดหวัง อย่ายอมแพ้ ถ้ายังไม่ได้พยายามอย่างเต็มที่ เหตุผลของคนๆ หนึ่ง อาจไม่ใช่เหตุผลของคนอีกคนหนึ่ง ถ้าคุณไม่ลองก้าว คุณจะไม่มีทางรู้เลยว่า ทางข้างหน้าเป็นอย่างไร
15. ปัญหาทุกอย่างล้วนอยู่ที่ตัวเราทั้งสิ้น ยินดีกับสิ่งที่ได้มา และยอมรับกับสิ่งที่เสียไป
16. หลังพายุผ่านไป พาย่อมสดใสเสมอ
17. มีแต่วันนี้ที่มีค่า ไม่มีวันหน้า วันหลัง
18. คนเราไม่ต้องเก่งไปทุกอย่าง แต่จงสนุกกับงานทุกชิ้น ที่ได้ทำ
19. หัวใจของการเดินทางไม่ได้อยู่ที่จุดหมาย หากอยู่ที่ประสบการณ์สองข้างทางมากกว่า

กลุ่มนิสิตพัฒนารีย์

5 แบบที่ ทำให้ตายก็ไม่สำเร็จหรอก ตอนที่1

!คงต้องเริ่มจากมองเห็นร่วมกันก่อนว่า ความสำเร็จ คงไม่เกิดจากการทำอะไรเพียงครั้งเดียว หรืออย่างเดียว แล้วจะสำเร็จ มันต้องทำอะไรมาหลาย ๆ อย่าง และบางอย่างต้องทำซ้ำหลายครั้ง ซึ่งในการที่เราต้องทำหลายครั้ง หลายเรื่อง และสารพัดวิธีนี้เอง มันจึงไม่มีสูตรตายตัวหรอกว่า ทำแบบนั้น แบบนี้ แล้วจะสำเร็จไปเสียหมด

แล้วในการทำซ้ำ ๆ นี้เอง บางทีผลลัพธ์ก็เป็นทั้งส่งเสริมให้ก้าวหน้า และถ่วงความสำเร็จได้เช่นกัน เราจึงควร “เลือกทำ” มิเช่นนั้นมันก็คือ การพยายามที่ผิดที่ ผิดทาง...

แต่การจะบอกว่าสิ่งไหนควรทำ ไม่ควรทำ มันก็อาจตีกรอบให้ยากอีก เพราะนอกจากจะคาดเดาอนาคตไม่ได้แล้ว ยังไม่รู้ด้วยว่า แต่ละคนทำเรื่องอะไร และมีเป้าหมายความสำเร็จนั้นที่ตรงไหน ทั้งแง่การทำธุรกิจ, เป้าหมายชีวิต หรือหน้าที่การงาน ภาพรวมเรื่องนี้จึงเป็นเพียง แนวทาง วิธีคิด หรือกรอบคิด (Mindset) ในการทำสิ่งหนึ่ง ที่คงพอจะสะท้อนว่า ทำแบบนี้ต่อไป ให้ตายก็คงไม่สำเร็จ ดังนี้

บางทีก่อนจะคิด จะพูดกันว่า ความสำเร็จต้องทำอะไร ปัจจุบันเราอาจกำลังคิดหรือทำอะไรที่ส่งผลให้ มันพัง มันไม่สำเร็จ หรือกำลังทำให้มันยากกว่าเดิม โดยไม่รู้ตัวอยู่ ก็เป็นไปได้...

1) ทำตามเขาตลอด

“การทำตาม” มีหลายแบบ และไม่ใช่เรื่องผิด บางทีเป็นแนวคิดที่ดีด้วยซ้ำ แต่การ “ทำตามตลอด” นั้น คงไม่ดี เพราะนอกจากเราไม่อาจตามใครได้ตลอดจริง ๆ แล้ว อาจมีการตามแบบผิด ๆ ประมาทว่า เหมือนแต่ข้างนอก ข้างในไม่ใช่ อะไรทำนองนี้ หรือถ้าวันหนึ่งเขาตัน เราก็ตันไปด้วย หรือถ้าเขาทำผิดเสียหาย เราก็เสียหายไปด้วย บางกรณีเขาอาจแก้ปัญหาได้ เพราะเขารู้ว่าทำเพราะอะไร แต่เราไม่รู้ เราอาจแก้ปัญหาไม่ได้เหมือนเขา รวม ๆ แล้ว การตามใครได้ตลอดจึงเป็นเรื่องยากและไม่การันตีความสำเร็จอีกด้วย

แต่จะว่าไปข้อนี้ก็ถือว่าไม่ร้ายแรง เพราะหลายคนเมื่อตามเขาไป จนถึงจุดเลี้ยวที่ตามไม่ได้ หรือถูกสถานการณ์บังคับให้ต้องยืนด้วยตัวเอง, แก้ปัญหาด้วยตัวเอง, ต้องไปต่อด้วยตัวเอง แล้วสามารถไปได้ อันนี้ก็ดีไป และมันเท่ากับว่า เราไม่ได้ตามเขาตลอดแล้ว นั่นเอง